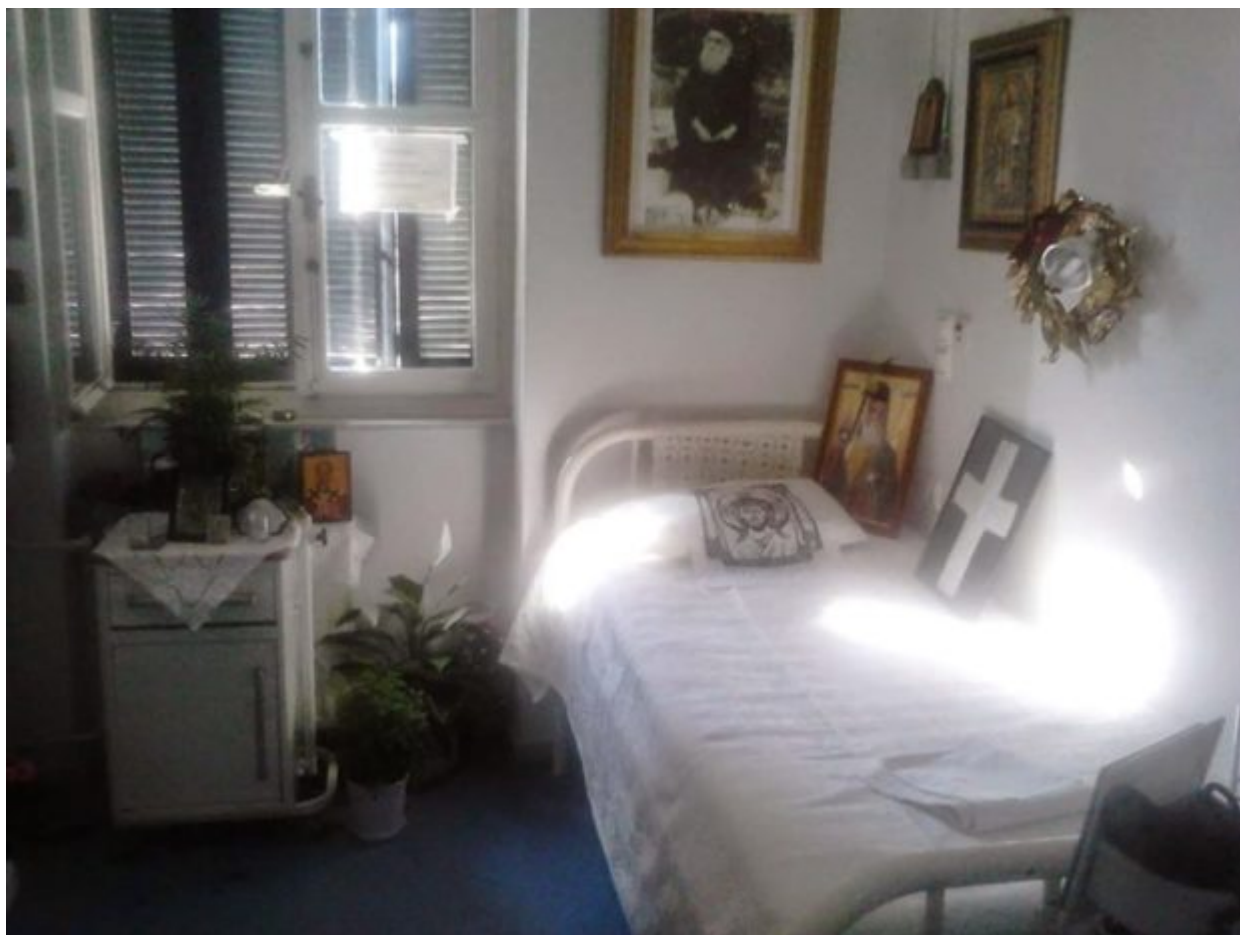

10 Νοεμβρίου 2018

Άγιος Νεκτάριος - δέος: Το δωμάτιο στο Αρεταίειο νοσοκομείο

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ: Ο Άγιος Νεκτάριος ή Νεκτάριος Πενταπόλεως ή Νεκτάριος Αιγίνης (1846-1920) είναι σύγχρονος άγιος της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Το κατά κόσμον όνομά του ήταν Αναστάσιος Κεφαλάς και υπήρξε λαοφιλής ιεράρχης, ποιμενάρχης και παιδαγωγός στα τέλη του 19ου με αρχές του 20ου αιώνα. Ο Άγιος Νεκτάριος επίσης θεωρείται και θαυματουργός διότι όπως λέγεται από τις λαϊκές παραδόσεις, πραγματοποίησε θαύματα ενώ βρισκόταν ακόμα εν ζωή.

Το τέλος της ζωής του ήταν επίπονο. Η χρόνια ασθένεια του προστάτη, μαζί με τα περασμένα χρόνια της ηλικίας του και κακοπάθειες της ζωής τον ταλαιπωρούσαν.

Ακόμα και τότε είχε σχέδια. Ήθελε να δημιουργήσει ένα εκπαιδευτήριο. Τελικά δεν πρόλαβε.

Το 1920 εισήχθη στο Αρεταίειο νοσοκομείο Αθηνών όπου διεγνώσθη καρκίνος του προστάτη. Στις 8 Νοεμβρίου του ίδιου έτους ο Άγιος Νεκτάριος κοιμήθη.

Το δωμάτιο στο οποίο κοιμήθη, έχει σήμερα μετατραπεί σε μικρό ναό στο δεύτερο όροφο του Αρεταιείου νοσοκομείου, που κοσμείται από εικόνες του Αγίου

και τάματα πιστών για ανάρρωση των συγγενών τους που νοσηλεύονται στην κλινική.

Ο Άγιος Νεκτάριος θεωρείτο από τους κατοίκους του νησιού της Αίγινας εν ζωή Άγιος. Τα γεγονότα όμως που περιγράφουν οι μοναχές, ο Κωστής Σακκόπουλος, φίλοι, ιερείς, νησιώτες είναι πραγματικά αξιοπερίεργα και εξηγούν τη σημερινή λαοφιλία.

Όπως λέγεται στο διπλανό κρεβάτι που νοσηλευόταν ο Άγιος νοσηλευόταν και ένας παραπληγικός, ο οποίος αδυνατούσε να περπατήσει. Τότε ακουμπώντας την φανέλα του κεκοιμημένου Αγίου πάνω του, θεραπεύτηκε.

Κατά τη μεταφορά του λέγεται ότι δεν είχε βάρος, ενώ το μέτωπό του ανάβλυζε μύρο. Το μεγαλύτερο όμως μυστήριο είναι ότι το λείψανο του Αγίου παρά τις 3 ταφές και εκταφές παρέμεινε αναλλοίωτο για περισσότερο από 30 χρόνια.

Ο Άγιος Νεκτάριος ήταν πολυγραφότατος και λόγιος της εποχής εξ ου και παρέδωσε πολυποίκιλο έργο, πραγματεύοντας πάσης φύσεως θέματα. Θρησκευτικά, κοινωνικά, παιδαγωγικά, ηθικά κλπ.

Το έργο είχε αναγνωρισθεί για τη σπουδαιότητά του, το ύφος του και πνευματικότητά του όσο ακόμα βρισκόταν εν ζωή από τον τύπο της εποχής αλλά και από την Πανεπιστημιακή κοινότητα.

Πηγή: ekklisiaonline.gr